

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจเพื่อศึกษาความคิดเห็น ความต้องการ และอุปสรรคในการจัดการ ความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ขึ้นของโรงงาน การวิเคราะห์ข้อมูลได้มาจากการตอบแบบสัมภาษณ์ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ของจำนวน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 รายละเอียดที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของโรงงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ขึ้น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสีย การได้ขึ้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ขึ้นของผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์

4.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงงาน

ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของโรงงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ตำแหน่ง		
- เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	126	96.9
- ผู้เกี่ยวข้อง	4	3.1
จำนวนลูกจ้าง		
10-49	8	6.2
50-99	19	14.6
100-199	24	18.5
200-299	17	13.1
300-499	28	21.5
500-999	20	15.4
มากกว่า 1,000	14	10.8
ความเสี่ยงต่อโรคหูตึงจากการทำงานของคนงานใน โรงงานตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์		
คนงานมีความเสี่ยง	73	56.2
คนงานไม่มีความเสี่ยง	57	43.8
โปรแกรมอนุรักษ์การได้ยินของกระทรวงสาธารณสุข		
ทราบ	37	28.5
ไม่ทราบ	93	71.5

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 96.9 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด สถานประกอบการมีจำนวนลูกจ้างอยู่ระหว่าง 300-499 คน มากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ 21.5 และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คิดว่าสถานประกอบการที่ตัวเองทำงานอยู่นั้น คนงานมีความเสี่ยงต่อโรคหูตึงจากการทำงาน เป็นจำนวนร้อยละ 56.2 เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า มี โปรแกรมอนุรักษ์การได้ยิน หรือ โปรแกรมป้องกันการสูญเสียการได้ยินของกระทรวงสาธารณสุขที่จัดขึ้น โดยมีจำนวนผู้ไม่ทราบคิดเป็นร้อยละ 71.5 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

4.2 ส่วนที่ 2 ข้อมูลการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยิน

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงานในโรงงาน โดยจัดระดับตามเกณฑ์มาตรฐาน

ระดับ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ดี	43	33.1
พอใช้	42	32.3
ควรปรับปรุง	45	34.6

จากตารางที่ 4 พบว่า โรงงานมีระบบของการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินของพนักงานแบ่งตามเกณฑ์มาตรฐานได้ 3 ระดับ คือ อันดับแรก ควรปรับปรุง จำนวน 45 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ ระดับดี จำนวน 43 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และอันดับที่สาม คือ พอใช้ จำนวน 42 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 33.1

4.3 ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนาการจัดการ ความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงินของพนักงานในโรงงาน

ตารางที่ 5 แสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้เกี่ยวข้องที่มีต่อการพัฒนา การจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงินของพนักงานใน โรงงาน โดยแยกเป็นระดับ

ความคิดเห็น	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
1. ด้านความเข้าใจและการเห็นประโยชน์ของระบบ การจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงิน		
- มาก	77	59.2
- ปานกลาง	37	28.5
- น้อย	16	12.3
2. ด้านความต้องการการนำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงินมาใช้ใน โรงงาน		
- มาก	22	16.9
- ปานกลาง	61	46.9
- น้อย	47	36.2
3. ด้านปัญหาอุปสรรคที่มีต่อการจัดทำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงิน		
- มาก	82	63.1
- ปานกลาง	26	20.0
- น้อย	22	16.9

จากตารางที่ 5 พบว่า เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้เกี่ยวข้องประจำโรงงานมีความเข้าใจ และเห็นประโยชน์ของระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงิน อยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 59.2 แต่ความต้องการนำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงินมาใช้ใน โรงงานอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.9 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ความคิดเห็นส่วนใหญ่มองว่า การนำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการ ใ้ค้เงินมาใช้งาน อาจมีปัญหาอุปสรรค ซึ่งจาก ผลการสำรวจ พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาอุปสรรคในการจัดทำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อ การสูญเสียการ ใ้ค้เงิน มีอยู่ในระดับมาก คือ คิดเป็นร้อยละ 63.1 ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

นั่นคือ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้เกี่ยวข้องประจำโรงงาน คิดว่าจะเกิดปัญหาอุปสรรคมากในการนำระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินมาใช้งาน

4.4 ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ต่อการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยิน (ส่วนนี้เป็นคำถามปลายเปิด)

1. ความจำเป็นในปัจจุบันของรูปแบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยิน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือผู้เกี่ยวข้องให้ความคิดเห็นว่า

- มีความจำเป็นอยู่ในระดับมาก	คิดเป็นร้อยละ	37.5
- มีความจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	33.7
- ไม่มีความจำเป็น	คิดเป็นร้อยละ	28.8

2. ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการจัดการป้องกันการสูญเสียการได้ยินในองค์กร

ขาดงบประมาณ

รูปแบบการจัดการไม่ต่อเนื่อง

ผู้บริหารไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญ

พนักงานขาดวินัยในการใช้อุปกรณ์

พนักงานไม่ให้ความร่วมมือในการใช้เครื่องมือป้องกัน

3. สิ่งที่ต้องการได้รับการสนับสนุนจากภาคราชการ เพื่อให้การจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินในองค์กรประสบความสำเร็จ

- การออกกฎระเบียบข้อบังคับในการทำงานให้เป็นพระราชบัญญัติการอนุรักษ์การได้ยิน
- การจัดให้มีบริการอบรมให้ความรู้ และการตรวจวัดสภาพเสียงทางสิ่งแวดล้อม และสมรรถภาพการได้ยิน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- การประชาสัมพันธ์ถึงระบบการจัดการความเสี่ยงต่อการสูญเสียการได้ยินให้โรงงานทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง
- การลดภาษีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และเครื่องมือตรวจวัดทางสุขศาสตร์อุตสาหกรรม
- การให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ